

Han vil selv.

1.Pet.5.10: ”Men al nådes Gud, som kaldte jer til sin evige herlighed i Kristus Jesus, HAN VIL, efter at I en kort tid har måttet lide, SELV fuldt ud berede, styrke, bekræfte, grundfæste jer!”

HAN SELV!

Det er svære ord at lade stå, men det er og bliver summen, det store, herlige resultat, når alt lægges sammen.

HAN SELV! – Ikke HAM og os, ikke HANS kraft og vor, ikke HANS arbejde og vort – men HAN SELV, HAM ALENE!

Det ånder os i møde fra alt i Guds ord. Herren formanner os atter og atter til at bruge de evner og nådegaver, vi fik af HAM.

Ellers når vi ikke målet, og dog blev resultatet HAM og HAM ALENE!

”(I skal) .. arbejde på jeres egen frelse med frygt og bæven, ” skriver apostelen – og dog siger han i samme åndedræt – ”Gud virker i jer både at ville og at virke.”
Fil.2.12-13

LØB! siger Herren – og dog – ”Det står ikke til den, som løber, men til Gud, som er barmhjertig.” Rom.9.16

TJEN! råbes der atter og atter – og dog står der: ”Vi er unyttige tjenere.” Luk.7.10

RENS JER SELV! – og dog: ”HAN SELV, FREDENS GUD, helliggør jer ganske og aldeles.” 1.Thes.5.23

HAN SELV!

Det bliver facit, når vi gør alt op, og deri er frihed og hvile.

2. Thes.2.16-17 2. Thes.3.16 Ap.g. 17.24-25

